

ὁριμάνσεως: Ἐβρεξε ἀπάνω ὅς τὸ γαλάτμα τοῦ στα-
ριοῦ Ἦπ. Κέρκ.

γαλατικόν τό, Πόντ.

Ἐκ τοῦ ἀμαρτ. ἐπιθ. γαλατικός.

Προϊόν τῆς γαλακτοκομίας, ὅσον βούτυρον, τυρὸς κττ.

γαλατίλα ἡ, σύννηθ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. γάλα καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -ίλα.

Ἡ ἰδιάζουσα τοῦ γάλακτος ὁσμὴ: Τὸ μωρὸ μυρίζει
γαλατίλα τὸ στόμα του. Τὸ ποτήρι μυρίζει γαλατίλα. Συνών.
γαλατῆς (Ι).

* **γαλατίτης** ὁ, γαλίτης Κρήτ. Χίος γαλασίτης
Κρήτ. Χίος — Λεξ. Βλαστ. 457 ἄλασίτης Ρόδ. Θηλ.
γαλατίτα Πόντ. (Κολων.) γαλασίτα Πελοπ. (Μεσσ.) χα-
λασίτα Πελοπ. (Παππούλ. Πυλ.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. γάλα καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -ίτης.
Τὸ γαλίτης κατ' εὐθείαν ἀπὸ τὴν ὀνομαστικὴν.

1) Εἶδος μύκητος Κρήτ. Πελοπ. (Μεσσ. Παππούλ.
Πυλ.) Ρόδ. Χίος. Συνών. γαλασίτι. 2) Τὸ φυτὸν γα-
λατίτσα 2, ὁ ἰδ., Πόντ. (Κολων.)

γαλατίτσα ἡ, Παξ. Πόντ. (Κερασ. Κοτύωρ. Ὁφ.
Σούρμ. Τραπ. Χαλδ. κ. ἄ.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. γάλα καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ.
-ίτσα.

1) Γάλα Πόντ. (Σούρμ.) 2) Ἀγριόχορτον ἔχον γα-
λακτώδη ὁπὸν ἐνθ' ἄν. Συνών. *γαλατίτης 2, γαλα-
χτίτα, γαλαχτίτσα. Πβ. γαλασίτα. 3) Ὁ γαλα-
κτώδης καρπὸς τοῦ ἀραβοσίτου Πόντ. (Ὁφ.)

γαλατοβούτυρο τό, ἀμάρτ. γαλατόβουτ'ρο Θράκ.

Ἐκ τῶν οὐσ. γάλα καὶ βούτυρο.

Γνήσιον βούτυρον ἐκ γάλακτος κατ' ἀντίθεσιν πρὸς
τὸ τεχνητὸν ἐκ λιπιδῶν οὐσιῶν.

γαλατοδάμαλο τό, ἀμάρτ. ἄλατοδάμαλο Νάξ. (Ἀ-
πύρανθ.)

Ἐκ τῶν οὐσ. γάλα καὶ δαμάλι.

Μόσχος τοῦ γάλακτος μικρὸς θηλάζων ἔτι.

γαλατόθρεβος ἐπίθ. ἀμάρτ. γαλατόθρεβος Πόντ.
(Ἰμερ.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. γάλα καὶ τοῦ ρ. θρέβω, δι' ὃ ἰδ. θρέφω.

Ὁ θρεμμένος μὲ γάλα.

γαλατόκαδη ἡ, Πελοπ. (Μαζαίικ.)

Ἐκ τῶν οὐσ. γάλα καὶ κάδη, δι' ὃ ἰδ. κάδος.

Κάδος ἐντὸς τοῦ ὁποίου κτυποῦν τὸ γάλα πρὸς ἐξα-
γωγὴν τοῦ βουτύρου.

γαλατοκαλύβα ἡ, ἀμάρτ. γαλατονκάλ'βα Στερελλ.
(Ἀκαρναν.)

Ἐκ τῶν οὐσ. γάλα καὶ καλύβα.

Ἡ ἐν τῷ ποιμνιοστασίῳ κατασκευαζομένη καλύβη,
εἰς τὴν ὁποίαν διαμένει ἡ τυροκόμος.

γαλατοκολόκυνθο τό, ἀμάρτ. γαλατοκολόγκυνθον
Πόντ. (Χαλδ.) γαλατοκολόγκυνθον Πόντ. (Χαλδ.) γαλο-
κολόγκυνθον Πόντ. (Ἀμισ. Κοτύωρ. Ὁφ. Τραπ. Χαλδ.)
γαλοκολόγκυνθον Πόντ. (Χαλδ.)

Ἐκ τῶν οὐσ. γάλα καὶ κολοκύθι, παρ' ὃ καὶ κο-
λογκύθ' καὶ κολογκύθ'. Τὸ γαλοκολόγκυνθον κατ'
εὐθείαν ἀπὸ τὴν ὀνομαστικὴν.

Φαγητὸν ἀπὸ κολοκύνθην καὶ γάλα. Συνών. γαλα-
τοφάει 2.

γαλατοκορφή ἡ, Λεξ. Αἰν.

Ἐκ τῶν οὐσ. γάλα καὶ κορφή.

Τὸ πῖαρ τοῦ γάλακτος, τὸ ἀπὸν ἀπάνω, ἡ κορυφή.

γαλατοκουλουρίδα ἡ, ἀμάρτ. γαλατοκουλ-λδου-
ρίδα Ρόδ.

Ἐκ τῶν οὐσ. γάλα καὶ κουλουρίδα.

Φαγητὸν ἀπὸ σπιτήσια μακαρονάκια καὶ γάλα.

γαλατοκούλουρο τό, Κρήτ. κ. ἄ. — Λεξ. Αἰν.

Ἐκ τῶν οὐσ. γάλα καὶ κουλούρι. Ἡ λ. καὶ παρὰ Σομ.

Κολούρι ζυμωμένον μὲ γάλα.

γαλατολεκανίδα ἡ, Κρήτ.

Ἐκ τῶν οὐσ. γάλα καὶ λεκανίδα.

Λεκάνη πῆλινη ἀπλωτή, εἰς τὴν ὁποίαν τίθεται τὸ
γάλα διὰ νὰ σχηματισθῇ τὸ πῖαρ.

γαλατομανίτης ὁ, Σκυρ.

Ἐκ τῶν οὐσ. γάλα καὶ μανίτης, δι' ὃ ἰδ. ἀμανίτης.

Εἶδος μύκητος λευκοῦ.

γαλατόμαντρα ἡ, Χίος.

Ἐκ τῶν οὐσ. γάλα καὶ μάντρα.

Μάνδρα γαλακτοφόρων αἰγοπροβάτων.

γαλατομπούρικο τό, κοιν. γαλατομπούρεκο πολ-
λαχ. γαλατομπούρουκο Ζάκ.

Ἐκ τῶν οὐσ. γάλα καὶ μπουρέκι.

Γλύκισμα ἀπὸ φύλλα ζύμης, ἐντὸς τῶν ὁποίων τίθε-
ται κρέμα ἀπὸ γάλα, ἀλεύρι καὶ βούτυρο, περιχεόμενον
μὲ σιρόπι ἀπὸ ζάχαριν.

γαλατομυζήθρα ἡ, Ρόδ.

Ἐκ τῶν οὐσ. γάλα καὶ μυζήθρα.

Μυζήθρα παρασκευαζομένη μὲ πυτιά ἀπὸ γάλα.

γαλατόπετρα ἡ, Ἄνδρ. Κάμπ. Κῶς Σκυρ. κ. ἄ.
γαλατόπετρα Κυκλ. Χίος ἄλατόπετρα Νάξ. (Ἀπύρανθ.)
γαλαχτόπετρα Κεφαλλ. γαλόπετρα Θήρ. κ. ἄ.

Ἐκ τῶν οὐσ. γάλα καὶ πέτρα. Διὰ τὸ γαλαχτόπε-
τρα ἰδ. γαλατερός - γαλαχτερός. Τὸ γαλόπετρα κατ'
εὐθείαν ἀπὸ τὴν ὀνομαστικὴν.

1) Εἶδος λίθου λευκοῦ ἢ ἄλλου μὲν χρώματος, ἔχον-
τος δὲ φλέβας λευκάς, τὸν ὁποῖον συνήθως ἀναρτοῦν
ἐκ τοῦ λαιμοῦ τῆς ἀρτιτόκου γυναικὸς διὰ νὰ κατε-
βάσῃ πολὺ γάλα Ἄνδρ. Θήρ. Κάμπ. Κεφαλλ. Κυκλ.
Κῶς Νάξ. (Ἀπύρανθ.) Σκυρ. Χίος κ. ἄ. Συνών. γα-
λατοῦσα. Πβ. γαλατόχαντρα. 2) Εἶδος χάνδρας
χρώματος κυανοῦ ὑπολεύκου χρησιμοποιομένου ὡς πε-
ριάπτου κατὰ τῆς βασκανίας ἀγν. τόπ.

Γαλατόπεφτη ἡ, Κύθν. Σκυρ. Γαλατοπέφτ' Μύκ.

Ἐκ τῶν οὐσ. γάλα καὶ Πέφτη.

Ἡ ἡμέρα Πέμπτη τῆς Ἀναλήψεως, κατὰ τὴν ὁποίαν
εἰς μὲν τὴν Μύκονον καὶ Σκυρον οἱ ποιμένες διανέμουν
δωρεὰν τὸ ἀμελγόμενον γάλα, εἰς δὲ τὴν Κύθνον τὸ μα-
γειρεύουν καὶ παρασκευάζουν χόνδρους.

γαλατοπίθαρο τό, ἀμάρτ. γαλατοπιθάρου Λήμν.

Ἐκ τῶν γάλα καὶ πιθάρι.

Ὁ λέβης ἐντὸς τοῦ ὁποίου πῆζουν τὸ γάλα καὶ κά-
μνουν τυρί.

γαλατόπιττα ἡ, σύννηθ. γαλατόπ'ττα βόρ. ἰδιώμ.
γαλόπιττα πολλαχ. γαλόπ'ττα πολλαχ. βορ. ἰδιωμ.